

Вірність Твоя до нас

19

«(...) Велика бо вність Твоя!» Плач 3:23

1. Вір-ність Тво - я до нас ві - чна, о Бо-же! І ті - ні
2. О - сінь, зи - ма, ве - сна, лі - то що - ро-ку, сон - це і
3. Мир Твій і про - щен-ня грі - хів три - ва - є. Ти зав-жди

змі - ни в То - бі не знай - деш! Ти той Са - мий у без -
мі - сяць та зо - рі в го - рі - при - ро - да вся пов-сяк -
зна - ми й нам ра - дість да - еш, бла - го - сло - він - ня Сво -

ме-жній лю - бо - ві, Ти всім жит - тя в цо-му сві - ті да - еш!
час нам сві - дку - є про Тво - ю вір-ність у ко-жній по - рі.
ї по - си - ла-єш, у ві - чну сла - ву Ти нас при-ве - деш!

Вір-ність Тво - я до нас ві-чна, о Бо-же наш! Що-ден-но ла-ску Тво -

ю ба - чу я. Все, що по - трі - бно, ме -

ні по-си - ла-єш. Не-змін-на, Бо - же мій, вір-ність Тво - я!

Все віддам я для Ісуса

74

«(...) Я ради Нього відмовмвся всього, і вважаю все за сміття (...)» Флп. 3:8

1. Все від-дам я для І-су-са, сер - це все Йо - му від-дам,
2. Він по - мо - же це зро-би-ти, си - лу ду - ха дасть ме - ні;
3. Пиш з І - су - сом я зу-мі-ю в сві - ті хресттяж - кий не-сти,
4. Сла - ва. честь То - бі, І - су - се, за ді - ла Тво - ї свя - ті,

хо - чу я Йо - му служи-ти, як Він Сам слу - жив всім нам.
з Ним я ві - чно бу - ду жи-ти там, в не - бе - сній сто - ро - ні.
бо на Ньо - го я на - ді - юсь, що Він мо - же по - мог - ти.
що від-крив для ме - не я - сне Сві - тло прав - ди в цім жит - ті!

Все То-бі да - ю. Все То-бі да - ю. Все для Те-бе,
Все То-бі да-ю. Все То-бі да-ю.

мій І - су - се, ни - ні від - да - ю.

Спасе, джерело утіхи

116

«Благословенний Бог (...) що в усякій скорботі Він нас потішає (...)» 2 Кор. 1:3-4

1. Спа - се, дже - ре - ло у - ті - хи, сер - це зве - се - ли мо - є.
2. Ми в тем - ря - ві не блу - ка - ем, ти о - сві - тлю - єш нам шлях.
3. Як Тво - ю лю - бов ве - ли - ку люд - ський ро - зум мій зба - гне?!
Дай спі - вать ме - ні ту пі - сню, що свя - тить І - м'я Тво - є.
Ти про - стив на - ші про - ви - ни, це ми чу - є - мо в сер - цях.
О, я - ку від - дам по - дя - ку, що з грі - хів Ти спас ме - не?

Хай по - ли - не спів чу - до - вий про не - бе - сну бла - го - дать
Був і я, мов син той блу - дний, та не - не Ти від - шу - кав,
Не ба - жа - ю біль - ше, Спа - се, ві - дій - ти від Те - бе знов,
і про те, як Ти лю - бо - ві мир свя - тий всім хо - чеш дать.
бо жит - тя Сво - є за ме - не на хре - сті Свя - тий від - дав.
бо й за ме - не на Гол - го - фі Ти Сво - є жит - тя від - дав.

і про те, як Ти лю - бо - ві мир свя - тий всім хо - чеш дать.
бо жит - тя Сво - є за ме - не на хре - сті Свя - тий від - дав.
бо й за ме - не на Гол - го - фі Ти Сво - є жит - тя від - дав.

і про те, як Ти лю - бо - ві мир свя - тий всім хо - чеш дать.
бо жит - тя Сво - є за ме - не на хре - сті Свя - тий від - дав.
бо й за ме - не на Гол - го - фі Ти Сво - є жит - тя від - дав.

Нам здалека вже видно той край

150

«(...) Одержите ви нев'янучого вінка слави» 1 Пет. 5:4

1. Нам зда - ле - ка вже ви - дно той край, де не - ма - є ні - я - ких тур -
 2. Там, за - був - ши не - до - лю зем - ну, де Кра - і - на чу - до - ва свя -
 3. Там зі - бран - ня спа - сен - них у - сіх, що вті - ша - ють - ся Ду - хом Свя -

бот; Сам Спа - си - тель ве - де в Бо - жий рай Свій від -
 та, всі спі - ва - ють від сер - ця хва - лу, про - слав -
 тим, ве - ли - ча - ють Хри - сто - ву лю - бов пе - ред

ку - плений, вір - ний на - род. Ско-ро Він насвве - де убла -
 ля - ю - чи Спа - са Хри - ста.
 тро - ном Йо - го пре - свя - тим.

Ско-ро Він насвведе

жен - ний той край до - ро - гий. Ско-ро Він насвве - де убла -
 до - ро - гий. Ско-ро Він насвведе

жен - ний той край до - ро - гий.

Все Віддам Я Для Ісуса	74
Вірність Твоя До Нас	19
Нам Здалека Вже Видно Той Край	150
Спасе Джерело Утіхи	116